Забързан съм в пролетното почистване на двора! Още от есента никой не е събирал падналите листа… Дървата са за окопаване, за наторяване, за резитба. Лозите – също. Когато ги изрежа ще се появят камари от сухи съчки и цели клони.

След няколко дни усилена работа съм до под крушата – в буквалния и в преносния смисъл. Остават двата края и средата! Добре, че поне времето беше с мен. Слънчево е, приятно топло – като за февруари. Разкарвам насам-натам количката със сума ти инструменти – ножици, бел, гребло, мотика, кофи. Счупих втора дръжка – от зор.

През цялото това време кучето беше избрало най-слънчевото място и спеше! Блажено и непробудно. Само от време на време потрепваше с мустак, сякаш се усмихваше. Навярно сънуваше нещо хубаво.

Точно в такива моменти най-добре разбирам Господните „благословии“ над изгоненото от рая човечество. И се уверявам в истинността на Библейските слова!

Свещ. Л. Лазаров, 2022 г. (По време на войната между Русия и Украйна)